

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: V. S., nar. X
bytem X
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u krajského soudu brojil žalobce proti rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 12. 2023, č. j. X, kterým byl podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, přiznán žalobci od 23. 12. 2022 starobní

důchod ve výši 13 874 Kč měsíčně, který spolu s vypláceným vdoveckým důchodem ve výši 6 792 Kč měsíčně, činí částku 20 666 Kč měsíčně.

II. Podání účastníků

2. Žalobce ve vztahu k napadenému rozhodnutí uvedl, že po prostudování započtené doby zaměstnání a započteného vyměřovacího základu, má za to, že vykazují nesrovnalosti, neboť v zápočtu roků chybí den 1. 1. 1997 a období od 1. 6. 2003 do 31. 12. 2003. Dále uvedl, že mu ve vyměřovacím základu chybí vyměřovací základ za období roku 2002, a není mu jasné, proč je v letech 2001 a 2003 vyměřovací základ pouze v desetitisících, když běžný vyměřovací roční základ je v cca statisících. Navrhl proto, aby soud zjistil, proč zápočet roků a zápočet vyměřovacího základu za výše uvedené období chybí, resp. proč je v roce 2001 a 2003 tak nízký, a jestli dané nesrovnalosti mají vliv na výši jeho důchodu.
3. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že v námitkovém řízení opakovaně posoudila žádost žalobce o starobní důchod a ve svém napadeném rozhodnutí vysvětlila výpočet jeho výše. Odkázala proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K absenci dne 1. 1. 1997 v zápočtu uvedla, že na tento den nemá ve své evidenci vystaven evidenční list důchodového pojištění, a proto nemohla tento den zohlednit ani v osobním listu důchodového pojištění. V dalších žalobcem uváděných obdobích byly zohledňovány i vyměřovací základy od jiných zaměstnavatelů a není pravdou, že by žalovaná při svém rozhodování zohlednila jen žalobcem uvedené vyměřovací základy od zaměstnavatele Policie ČR. Dále uvedla, že se může jednat o určité nepochopení, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí byly vypsány pouze evidenční listy důchodového pojištění od jednoho zaměstnavatele – Policie ČR, neboť na tuto dobu zaměstnání se žalovaná ve vyjádření zaměřila vzhledem k obsahu uplatněných námitek
4. V replice k vyjádření žalované žalobce uvedl, že vyjádření žalované rozuměl v celém jeho obsahu. Dále ale uvedl, že mu není jasné, jak je možné, když má zápočtový list od zaměstnavatele potvrzen od 15. 4. 1996 do 15. 3. 2008 a proč v zápočtu chybí jeden den 1. 1. 1997. Není podle něj možné, aby mu chyběl jeden den, když u jednoho zaměstnavatele podle zápočtového listu pracoval v kuse nepřetržitě od 15. 4. 1996 do 15. 3. 2008. Opětovně proto požádal, aby soud uvedenou nesrovnalost a její vliv na výši důchodu prověřil.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba splňuje podmínky přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Soud při posouzení věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání. Žaloba není důvodná.
6. Podstatou uplatněné žaloby je tvrzení žalobce o existenci nesrovnalostí jak započtené doby zaměstnání, tak i započteného vyměřovacího základu.
7. Podle § 71 odst. 1 s.ř.s. musí žaloba proti rozhodnutí správního orgánu kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) mj. obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [viz písm. d) citovaného ustanovení] a jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést [viz písm. e) citovaného ustanovení].
8. Nejvyšší správní soud se k unesení důkazního břemene stran jak doby pojištění, tak stran vyměřovacího základu vyjádřil např. v rozsudku ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Ads 346/2017–34. K prokazování doby pojištění odkázal na § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení s tím, že k prokázání doby pojištění lze použít čestné

prohlášení nejméně dvou svědků a žadatele o důchod, nelze-li tuto dobu prokázat jinak, a dále, že tento zákon neobsahuje ucelenou úpravu dokazování; obecná pravidla obsažená ve správním řádu se aplikují subsidiárně. Naopak s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2005, č. j. 6 Ads 58/2004–36, a ze dne 11. 7. 2013, č. j. 4 Ads 28/2013–22, konstatoval, že kritéria pro prokazování výše vyměřovacího základu lze označit za náročnější, neboť jsou zde zejména vyšší nároky na přesnost údajů v předkládaných listinách.

9. Přezkumné řízení před správními soudy není ovládáno vyšetřovací zásadou, ale zásadou projednací, tj. za výsledek řízení, tedy úspěch anebo neúspěch, nese odpovědnost účastník řízení. Bylo na žalobci, aby svá tvrzení podpořil dostatečnými důkazy.
10. Z podané žaloby nicméně nevyplývá, že by žalobce navrhl provedení byť jediného důkazu ať již stran doby pojištění, nebo výše vyměřovacího základu nad rámec správního spisu. Podanou žalobu totiž opíral o své závěry vyplývající ze zápočtových listů, které jsou součástí správního spisu, viz tvrzení: *„Není předci možné, když jsem u jednoho zaměstnavatele podle zápočtového listu pracoval v kuse nepřetržitě od 15.4.1996 do 15.3.2008, aby mi chyběly: ...“*
11. Soud prostudoval obsah správního spisu a zjistil, že evidenční list důchodového pojištění Police ČR odeslaný dne 22. 5. 2001 prokazuje zaměstnání žalobce od 2. 1. 1997 do 30. 4. 2001, dále se ve spise nachází ELDP (ze dne 22. 5. 2001) od Police ČR obsahující záznamy od 15. 4. 1996 do 31. 12. 1996 a dále od 2. 1. 1997 do 28. 2. 2001, ze kterého vyplývá, že žalobci má být za rok 1997 započteno 364 dnů, nachází ELDP (ze dne 14. 4. 2004) od Police ČR obsahující záznamy od 2. 1. 1997 do 31. 3. 2003. Ze zápočtových listů nijak nevyplývá, proč není den 1. 1. 1997 žalobci započten, a zároveň zápočtové listy neprokazují, že ten konkrétní den byl žalobce v pracovním poměru k tomu kterému zaměstnavateli.
12. S ohledem na to, že žalobce nepředložil žádné další důkazní návrhy, mohl soud vycházet pouze z obsahu správního spisu, ze kterého ověřil, že žalovaná v případě dne 1. 1. 1997 postupovala v souladu s doloženými zápočtovými listy. V otázce, že by byl žalobce dne 1. 1. 1997 zaměstnán u Policie ČR, resp. že by tento den měl být započten v době pojištění, ani v otázce, jaký měl být za tento den žalobci započten vyměřovací základ, neunesl žalobce dostatečně břemeno tvrzení a ani břemeno důkazní.
13. Pokud jde o námitky týkající se ostatních dob, z repliky žalobce vyplývá, že byl vyjádřením žalovaného uspokojen. Soud ověřil, že ve správním spise se nachází podklady pro skutečnosti, které jsou uvedeny ve vyjádření žalovaného. Žalobce na základě svých zápočtových listů namítal, že mu v nich chybí období od 1. 6. 2003 do 31. 12. 2003, dále že mu chybí vyměřovací základ za období roku 2002 a zpochybnil výši vyměřovacích základů za roky 2001 a 2003, neboť ty podle jeho zjištění chybně dosahovaly pouze desetitisíců korun. S ohledem na to, že k sporovaným časovým úsekům žalobce nepředložil žádné důkazní prostředky, soud mohl opětovně vycházet pouze z obsahu správního spisu. V tomto bodě se soud nijak nemohl odlišit od vyjádření žalovaného.
14. Pokud jde chronologicky o období roku 2001, tak ze správního spisu vyplývá, že žalobci byl započten vyměřovací základ 32 144 Kč vykázaný v evidenčních listech důchodového pojištění od zaměstnavatele žalobce – Policie ČR, a dále vyměřovací základy od dalších zaměstnavatelů ve výši 45 650 Kč za období od 1. 6. 2001 do 29. 8. 2001, dále vyměřovací základ ve výši 24 581 Kč za období od 30. 8. 2001 do 31. 10. 2001 a vyměřovací základ ve výši 16 000 Kč za období od 19. 11. 2001 do 31. 12. 2001. Celkový vyměřovací základ za rok 2001 tak byl 118 375 Kč.

15. Co se týče období roku 2002, tak z osobního listu důchodového pojištění žalobce vyplývá, že mu byl zohledněn vyměřovací základ ve výši 186 200 Kč.

Za rok 2003 pak kromě žalobcem uváděného vyměřovacího základu ve výši 69 584 Kč byl dle obsahu správního spisu žalovanou zohledněn také vyměřovací základ ve výši 128 458 Kč za období od 1. 1. 2003 do 10. 9. 2003, 5 813 Kč za období od 1. 1. 2003 do 10. 9. 2003 a dále vyměřovací základ ve výši 73 300 Kč za období od 6. 10. 2003 do 31. 12. 2003. Celkem tedy byl vyměřovací základ žalobce za rok 2003 v částce 277 155 Kč.

16. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

17. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce